

ki marhát és disznót, részint egyesek által, leginkább vagyontalan, csupán egy pár rossz lóval bíró proletár egyén által legeltetésre használtattak — aránylag igen csekély jövedelmet hoztak. —

A bizottság tehát tekintettel arra, hogy az alsó-erdő turnusokra felosztott és még ki nem vágott fái több mint 100 ezer forint értéket képviselnek, azt javasolja, miszerint a város a törvényhatósági bizottság engedélyének kieszközölése és lehető széles körű hirdetés előre bocsátása után a törvényben megállapított erdővágási szabályok megtartásának kikötése mellett bocsátása áruba az alsó-erdei kivágandó turnusokat; ami annál is inkább meg fog a felsőbb hatóság által engedtetni, mivel ezen alsó erdő annak idejében a püspöki urodalom által legelő gyanánt adatott urbéri járandóság fejében Zala-Egerszeg urbéres közönségének.

Nehogy azonban az elárúsítás tekintetében a vállalkozókkal szemben a város kényszer helyzetbe jöjjön — amennyiben az alsó-erdei faállomány megfelelő áron elárúsítása egyelőre nem sikerülne, vegyen fel a megyei törvényhatóság előleges engedélyével a nevére felvett összes ingatlanokra zálogjogilag biztosítandó egy 60 ezer forintos kölcsönt addig is, míg az alsó-erdei faállományt értéke szerint elárúsíthatná.

Határozza el a képviselő testület, miszerint a megyei törvényhatóság jóváhagyása mellett összes szántó-földjeit, a téglaszint, rétjeit, valamint a legelőkből — különösen a pózvai határszélen levőkből — 100 holdat, kellő előleges közhírrel tétel mellett több évre haszonbérbe adja. Szabályozza a határbeli legeltetési ügyet olyképen, hogy a jogosulatlanok az ingyen legeltetéstől eltiltassanak. Ezen szabályzat elkészítése céljából küldjön ki egy szakértő bizottságot.

Ezen módon azután nemcsak a jogosított birtokosok érdekei óvatnak meg a jogtalan bitorlások ellenében, hanem megállapítatik a köztalán névze a helyesebb gazdálkodás és a fenébb elősorolt ingatlanok bérbeadása és a legeltetési ügy szabályozása útján befolyandó és teljesen külön kezelendő, évenként legkisebb számításal 3000 forintot kitevő jövedelemből fedeztetetnének a 60 ezer forintos kölcsönnek kamatai is.

Midőn ezek után a fent körülírt helyi érdekű vasut kiépítésének fontosságát, sőt szükségességét városunk jövője érdekében ismételve hangsúlyozzók, a fenébbiekben részletezett és indokolt javaslatunkat a t. képviselő testületnek elfogadásra annál is inkább ajánljuk, mint hogy ezen javaslatunk szerint a kívánt cél elérésére a közös vagyon törzse nem, hanem annak csak is a helyesebb gazdálkodás útján fokozott jövedelme fog és pedig oly töké megszerzésére felhasználtni, amely tekintet minden egyéb előnytől, annak idejében úgy az egyeseknek, valamint a községnek is, mint ilyenek, dúsán fogja a kamatozatot meghozni. —

A képviselő testület a kiküldött bizottságnak ezen, a kérdéses ügyet teljes megvilágításban feltüntető jelentését egész terjedelmében elfogadván, határozatilag kimondotta, hogy a zala-egerszeg-szent-iváni helyi érdekű vasut építési költségeinek fedezésére hatvanezer forint erejéig törzsrészcsevényt fog vásárolni, mely összeget a bizottság által javasolt módon fogja előteremteni.

Együttal elfogadtattott a bizottság javaslata a város szántóföldjeinek, téglaszíneinek, rétjeinek és a pózvai határ mellett levő legelőből 100 holdnak bérbeadása tárgyában. Kimondotta egyúttal a legelő szabályozásának égető szükségességét s az ez ügyben készített javaslat kidolgozására a vasutügyben kiküldött bizottságot kérte fel.

elvonulva a világ fűkésző szemei elől, egymásnak élünk.

A báró ezután búcsút véve Ágnes-től, szobájába távozott, míg a szép hölgy gondolatokba merülve ült le a könnyű kerevetre, s az arcán olykor átvonuló mosoly elárulá, hogy gondolatai jövő boldogságán kalandoztak. —

Igénytelen, egyszerű szobácskában vagyunk, melynél csak a benne levő ócska butorzat szegényesebb. Néhány kopott szék, egy ódon kerek asztal, egy ágy, s a falon függő már-már elmosódott Madonna-kép képezik a szoba egész butorzatát. Az ágyban egy sápadt, összezsuzott nő fekszik. — Kibontott ősz fűrtel rendeltenül hullámanak vánkosaira, s viasz-sárga kezei görösen kulcsolódnak össze, bágyadt pillái fáradtan nehezülnek fénytelen szemre. A beteg nő szaggatott nyögése, s az ágy mellett ülő leánya fájdalmas zokogása törí meg a kis szoba csendjét. —

Az ajtó halk kopogtatás után megnyílik, s azon Ágnes és az ifjú Tarnóczy léptek be. — A szegény leány megtörülve könyes szemét, az érkezettek elé sietett, s reszkető hangon üdvözölte őket. Ágnes azon kérdésére, hogy miért oly bánatos, az ágyra mutatott, hol a beteg nő kínos vergődések közt küzdött a halállal. „Nevelő anyám haldoklik!” mondá a fájdalomnak szivig ható hangján, s fuldokló zokogásban tört ki. Ágnes és a báró közelebb léptek az ágyhoz, a haldokló nő e pillanatban fülvét már-már megtört fényű szemét, s mereven függeszté az ágya körül állókön.

„Anyám...!” Sikolta fel Ágnes e pillanatban a kétségbeesés velőtrázó hangján, s aléltan rogyott össze. Az ifjú báró karjaival fogta fel őt, s így tartá meg magához tért. A fájdalmas felkiáltás látható változást idézett elő a beteg arcán, s mintha egy pillanatra némi nyugalom szállt volna eltorzult vonásaira.

Ágnes oda borult a beteg ágyára, s a fájdalom keserű hangján így kezdett beszélni: „Anyám! kedves jó anyám így kelle téged látnom?” A beteg sápadt ajkai mozogni látszóttak, de hangot nem adhattak.

A városi képviselő testület fenti határozatával a helyi érdekű vasut ügye végleg el van döntve!

A törzsrészcsevényekkel biztosítandó 100 ezer forintból ugyanis a város 60 ezer forintot aláírván, fedezendő még 40 ezer forint. Mivel azonban biztosra vehetjük, hogy a megye törvényhatósága a vasut építkezési ügyekben eddig követett eljárásához képest a közmunka- és utépítészeti alapból 10 éven keresztül évenként vasutunkra bizonyos összeget remélhetőleg 1500 forintot adományoz, mely 30 ezer forintnak évi 5%-os kamatja levén, ezen évi 1500 frt által 30 ezer forint törzsrészcsevény van újból biztosítva, úgy hogy most már csak is tizezer forintnyi törzsrészcsevény aláírásáról lehet szó, mely összeg úgy helyben, valamint a vidéki érdekeltség körében minden kétséget kizárólag, fenakadás nélkül fedezve leszen.

Nincs kétségünk aziránt, hogy a vasuti végrehajtó bizottság — ismert ügybuzgóságához képest — mihelyt a város részéről történt ajánlat felől hivatalos uton értesítve lesz, a további teendők iránt rögtön intézkedik s így alapos a reményünk, hogy a jövő 1885. évben vasutunk ki lesz építve és a forgalomnak át lesz adva. —

HALOTTAK NAPJÁN.

Őszre válik a kikelet. Nem zengi dalát a mező csalóánya, hull a fákról a sárguló levél, ide-oda dobja a szél, mint a sors a bánatos szívet s hullatja az ég is setét felhőből fájó könnyét utána. Haldoklik a természet. Miután hónapokon keresztül millió kézzel szórta pazurul a virágot, meleg életet fényt, a szántóföldek és fák gyümölcsét, most az elégtelenség mosolyával hajtja le fejét hosszú dermedt álomra s nemsokára fehér szemfedő borul a földre s a zúgó őszi szél ideggyasztó halotti gyászadalát hallatja.

Nem ragyog, nem enyeg már a lenge napsugár, dércsipe pázsitok, süvöltő szél, ködben úszó tájak, arcunkhoz csapódó, aprószemű eső hirdetik a halált. S a kedélyekre is mély hatással van a szomorú idő s az őszi szél komor zúgásába belevegyül egy-egy fájdalmas sóhaj... Szomorú, fénséges ünnepe van a temetőnek is, melyhez oly jól illik a természet gyásza.

Halottak napja! A világ minden évben megmutatja legalább egyszer, hogy nem feledékeny s a halottak csendes honát zajjal tölti meg, egyszerű hantjaitak feldíszíti égő lámpákkal, gyertyácskával, virágokkal, koszorúkkal. A megdöbbenő némaság hazája egyszerre világvárosá, divatos találkozási helylyé lesz.

Kiki siet ki a sírok felé; minden kézben egy gyopár koszorú, örökzöld fűzér, egy viaszgyertya, imakönyv s némely szemben egy-egy könny is...

Kivándorlunk hallottainkhoz, kik évről-évre szaporodnak oda kün. Soknak talán több a jó is merőse ott, mint itt benn. A kikkel ifjuságunk álmaiz szöftük, tán most már a néma hon lakói. A költők, kik lelkesítettek, a művészek, kik elragadtak, mesterek, kiktől tanultunk, első ábrándjaink szép tárgyai, majd mind e szomorú hantok alatt nyugosznak.

Évről-évre több kapocs köt e csendes hazához. Élő szív, mely forrón szeretve, talán nem marad felényi se. S egy napon csak arra ébredünk, hogy a sötét kapun túl, mely egykor borzalmunk tárgya volt, — igen sokan várnak reánk.

E peretől kezdve megszépül előttünk a temető s a néma hajós, ki átszállít a feneketlen mélységű vízen, nem rénkép többé előttünk, hanem jötevé szellem.

„Anyám! bocsáss meg bűnbánó leányodnak“ folytatá Ágnes „nem kísér már szegény miatta sírodba, mert a szegény lemosta homlokodról. Ó boldog nő lesz nemsokára. Ime ő az — a báró mutatóva — ki leányodnak nevet ad, s a világ téves véleményét, melyet leányod felől táplált, eloszlatja...“

Többi szavait azonban elfojtá hangos zokogása. Az ifjú Tarnóczyt is annyira megindítá e nem várt jelenet, hogy könyek peregetek alá férfias vonásain.

A bete nő arca bizonyos szelíd, könnyebbült kifejezést ölte magára; száraz kezeit áldásra emelé leánya fölé, ajkai szólni akartak, de némán remegtek; leánya azonban megérté anyja akaratát, oda hajolt föléje, s megcsókola már-már hidegülő ajkait. — A beteg nő keze erőtellenül hanyatlott vissza, s egy mély sóhajban a szenvedőnek lelke elszállt. — Ágnes összecsókolá a megmerevedett kezeket és jéghidek ajkakat, s így fohász-kodott: „Istenem! meghallgattad kérésemet, mert anyám megboosított!“ Az ágy mellett álló szegény leány előtt csak most lett világos azon titok, melyet nevelő anyja oly gondosan rejtett előtte, s mely miatt annyit sírt, kesergett. Hogy kit siratott nem volt más, mint a szerinte elbukott leánya, az ő jötevéjük. Oda borult a leány Ágnes lábaihoz és keservesen sírt. Ágnes szeretettel emelé fel, s így szólott hozzá: „Jó leány, ne aggodjék jövője miatt, nálunk barátságos otthonra talál!“ Ágnes édes anyját Tarnóczy báró lakásából kísérték nagy részvét közt örök nyugalomra. —

Pár hónap mulva Ágnes Tarnóczy báró neje lett. Egy napon fényes fogat állt meg az M... városi „Orsolya szűzek“ kolostora előtt. Egy ifjú hölgy szállt ki belőle, ki nem volt más, mint Tarnóczy báróné. Egy ifjú apáca fogadta őt, s vezette szobájába. Mikor beléptek, Tarnóczyne így szólott az apácához: „Kedves Saroltám, hogy van megelégedve új helyzetével?“ Az apáca így válaszolt: „Asszonyom! teljesen elégedett, sőt túl boldog vagyok, mert Isten betöltötte legfőbb vágyamat!“ Sokáig beszélgettek még együtt, s mikor elváltak, a báróné megcsókolta az ifjú apácát, ki nem volt más, mint boldogult édes anyjának nevelt leánya. —

Mi is hát az élet? Sok ösvényű járatlan út, örök remény, tűnő délibáb, muló álom. Hiúság! Az ember barátok sokszor sokat adnak érte, de csak azért, hogy neveiket, tettöket kürtöltessék a világnak. Rövid az élet a gondtalan gazdagoknak a fényes palotákban, hosszú az sokszor a konyhókban a rongyok között tengődő szegényeknek, betegeknek.

Hányszor mennek ki a sírok közé, hol a sokaság úgy zajong, mint népiünnepen. De az ily kedélyekben nem is e napra esik a halottak esteje! Csöndesebb napot választanak, mely nem a naptárba, hanem szívükbe van feljegyezve, mint régi emlék, mely mindig feltámad, életet kér.

Már messziről megható nézni, mily fénytengerbe úszik az a hely, mely máskor a szomorúság tanyája. Olyan mint egy világáros, mely milliárd gyertya s fáklya fényében tündököl.

Fény, pompa, hallgatás. Néma minden, csak néha törí félbe a csendet egy szívből jövő zokogás, vagy a halottért imádkozó mormolása.

Mindszentek estéjén a kíváncsiság és kegyelet, a fájdalom és időtölés, a bánatos könny és a vidor nevetés úgyszólván egymás karján jönnek ki a kivilágított szent mezőre. Sokan borulnak fájdalommal le a keresztökre, fejfákra, vagy a jeltelen halomra, de még többen vannak, kik kijöttek annak örülni, hogy még élnek.

De mind e zaj, fény, tolongás fölött egy magas eszme lebeg. A mulandóság sötét lehangoló érzete ragadja meg lelkünket. Elgondoljuk, hogy azok, kik itt némán nyugosznak, évek előtt szintén ily vidoran jöttek ki ide s azok, kik itt tolonganak, nemsokára mind itt fognak porladozni s poraik fölött egy más nemzedék fog enyelegve sétálni. Az, aki irigyelt s az akit irigyeltek, a szépség hódító bája, ki mint hajnali rózsabimbó nyílt, kinek keblén ragyogott, mint harmatcsepp a kellem és ártatlanság, ki, mint a virág illatával elbódított és a nyomorék szájalomra méltósága, a gazdagság suhogó selyme, a szegénység tépett rongya, a dicsőség fölcentje és a köznapi élet elveszett ismeretlenje mind ide jutnak, sorban egymás mellé. Az örök kéz összekeveri hamvaikat a halálban.

S mintha e megrázó hangot hallanánk: „Kevély ember miben kevélykedel?“ Oh! ha összedönnék a csontokat, melyeket az enyészett angyala ott hagyott, megdöbbene szívünk. Nem tudnánk megkülönböztetni, melyik a hatalmasnak, melyik a szegénynek a csontja? A sír az egyenlőség, nyugalom, csend, a béke országa.

Az önzés, fényűzés különben már jó ideje ide is belopódzott. Hull a könnyek zápora, de kevés az igazi gyöngy. Az a gyermek, ki kopott ruhájában, utolsó fillérén vett gyertyája mellett keblét reszkető hangon zokog, nem színlelt hamis fájdalmat anyja ruháján. Ott a temető szélén, egy kis sírhalmom fekete ruhájában egy nő borul a jeltelen homokra s míg ott zokog és soká soká, nem érezve hideget, nem hallva semmit: két árva gyermeke ruhájába kapaszkodik, kik kenyerért kiáltanak. A nő hallgat s tovább zokog, keblére ölelve éhező gyermekeit. Arra megy egy tisztos öreg úr s pénz csúsztat a kis lányka kötényébe. Mi élteti itt a szíveket? A szájalom és szenvedés.

Ott a színes, játszi fényű, lampionos sír égbe meredő fehér márvány kő mellett egy szép gyászruhás hölgy látható arcát még érdekesebbé teszi a lámpák színes lángfénye. Öreg férje csak pár hóval élté túl az esküvőt. Elő-előveszi himzett kendőjét, könnyeit letörledő, ha ugyan csillognak a fekete pillákon. Milyen érdekes!

— Szegény nő! — kiált fel valaki. — Mily fiatal s már özvegy! Boldogtalan talán, hogy oly nagy a fájdalma.

Egy csinos fiatal ember tart feléje, némán köszönti, karon fogja s a fiatal özvegy nő sírt, férjét, temetőt, emléket felejtve, kocsiba ül udvarlójával s elhobogva mennek egy vidám találkára.

Mi halt ki e nóből? A kegyelet, a szív, a szerelem. Ne menjünk tovább! Ott a temető árkában vannak jeltelenül a gyilkosok tetemei. Ott nem ég gyertya, nem zokog, nem imádkozik senki... senki, koszorútlan, sötét ott minden halom.

Lassanként elsötétül a temető. Elhallgat minden a nyugalom e szomorú hónapban... A fűz szomorú ága ide-oda hajlik s bánatosan integet. Csend, nyugalom, béke.

Olyan jó ott megpihenni. Odalenn már nem fáj semmi. Nem fáj semmi, hol lecsendesednek a földi zajos élet szélvészai s vihar által roncsolt hajóján ki-ki bejut ama kikötőbe, mely sok fáradságának, fájdalomának, szenvedéseinek pihenőt ad. Kialusznak a gyertyák, ismét kihalt lesz a sírkert, kiléptünk a temető „Feltámadunk!“ feliratú kapuján s hátunk mögött bezárja az ajtókat a temető ör.

Visszatérünk a mindennapi élet gondjai közé, a nyűgő nagy városba s az egész látomány úgy tűnik fel előttünk, mintha egybe se lett volna egy nagy illusztrációnál a „hiúságok hiúsága“ szomorú tanához. Legalább úgy tűnik fel az üres szív előtt.

De a kik igazán szeretnek, kik nemes eszmékért lelkesülnek, munkálkodnak, kik életüknek áldott nyomát iparkodnak hátra hagyni, kik egy családi kör boldogságán örömmel érezik, hogy az életnek van folytatása s hogy a remény a siron túl is élhet, azok nem fogják soha elfeledni, hogy a küzdelem, mely őket lelkesíti, nem szűnik meg a koporsónál, átszáll másokra, kik nyomaikon haladnak tovább...

Halottak napján hangozzék fel minden ajakról, lakozzék minden szívben a megrázó mondat: „Memento mori!“

Ács Géza.

A balatoni halászat.

Keszthely, 1884. okt. hó.

A balatoni halászat rendezése tehát végre mégis napi rendre került, ami nagyrészen Széchenyi Imre gróf fáradozásának köszönhető. Az ő felhívása hozta létre a folyó évi augusztus hó 20-án Balaton-Füreden tartott értekezletet, az ő buzdítóbeszédje folytán tartott meg e hó 26-án Keszthelyen is azon értekezlet, mely a „Balatoni halászati szövetséget“ megalakítását kimondotta.

Az ige, az oly rég óhajtott halászat rendezése tehát még is testté kezd válni s ez égető szükség is volt. A Balaton körülvevő három megye küldöttsége alkotta a még maig is fennálló szabályrendeletet, ugyan ezen megye birtokosai jöttek egybe e hó 26-án részint személyesen, részint képviselőik által s a szövetkezet alakítását a balatoni haltenyésztés ügyében jónak, célszerűnek és üdvösnek tartván, azt meg is alakították.

A már mintegy évtizeddel ezelőtt alkotott szabályrendelet elég jól van ugyan szerkesztve, de — elég sajnos — az abban felvett egyes üdvösnek mondható rendelkezések, minők: a két havi tilalomidő, a hálók szerelvénye, a kender áztatás stb. nem tartatnak meg.

Nyílt titok volt ugyanis a Balaton partvidékén mindenki előtt, hogy a két havi (április és május) tilalmi idő alatt éjjelenként nyilvánosan szabott a halászat, hát pedig kerítő hálókkal, vagy a szabályrendeletben határozottan megtiltott horoggal, szigonyval, veisz-szal stb. A kenderáztatás nemcsak a zalai, de a somogyi, szóval az egész part mentén mindenütt gyakorlatban volt s mit tett rendőrségünk ez ügyben, mi történt a szabályrendelet áthágói ellen? semmi.

A foglárókból állt rendőrség, ha talált is ily halozásokat, szemet hunyt, mert esékly fizetése mellett egy kis mellékes jövedelem igen jól esett neki.

Csendőrségi intézményünk szép és a közbiztonság tekintetében üdvösnek is mondható, de oly kevés számmal vannak ezek, hogy mint ez már meg is történt, az egyes állomásokon a 4-5 csendőr helyett csak 1-2 volt pár héten át.

A szabályrendelet meg nem tartása indította ifj. Széchenyi Imre grófot arra, hogy az enyészetnek induló halászat ügyét felkarolja s annak rendszeresítését a törvény szigorja által is eszközölhetővé tegye.

A lelkes gróf belátta azt, hogy a szabályrendelet és az alkotandó törvények szigorú és pontos megtartása csak úgy volna kivihető, ha a balatoni halászat szövetkezet erre fizetett felügyelőket s partőröket alkalmazna.

A nemes gróf úgy látszik behatóan tanulmányozta a halászat ügyét, mert teljesen ismeri ama visszaéléseket, melyeket a szabályrendelettel szemben elkövetni szoktak.

Mi teljesen osztjuk a lelkes főúr nézeteit s lelki mélyéből üdvözöljük őt, ki lankadatlan buzgalma által a már már hanyatlásnak induló balatoni halászat ügyét nemcsak hogy felkarolja, hanem azt virágzóvá tenni is igyekszik.

Adja az ég, hogy „ugy legyen!”

A Keszthelyen tartott értekezlet lefolyását a következőkben adjuk:

Október hó 26-án a balatoni halászat érdekében Keszthelyen tartott értekezleten a parti birtokosok kevés kivétellel képviselve voltak. Ott volt: Kálóczy Lajos, főtitk. a kenesei közalapítványi birtokos képviselője; Nagy Iván és Henel Károly Zichy Livia grófnő részéről; Nagy Károly Siófok, Csopak, Lovas és Alsó-Eőrs káptalani birtokos részéről; Benyák Otto a tihanyi apátság kormányzója, ifj. Széchenyi Imre gróf kőröshegyi birtokos, Bosnyák Sándor Lelléről, Vázsony Sándor kormányzó gróf Hunyady Imre szárszói, berényi és szemesi uradalmi részéről; Baán Gáspár Bogláról, Papp Sándor és Ross György gróf Festetics Tassiló keszthelyi, kereszturi, szentgyörgyi és m-györki birtokai részéről, Nedeczky Jenő, Török Aladár és Solyomy Lipót edicsi birtokosok, báró Puthéány Géza szigligeti, Fackk Gedő és Trsztyánszky Lajos badaesonyi, Nagy Károly ábrahám birtokosok. A zalavári apátságot Arvay István, megyénket pedig Güde Lajos járási szolgabíró képviselték. A halászat bérliki közül jelen voltak Beck Sándor, Rosenberg Mihály, Böröczy József, Böröczy Antal, Papp György, Horváth János, Horváth István és Perovics Sándor; a földművelési minisztérium részéről Landgraf János országos halászat felügyelő.

Gróf Széchenyi Imre az értekezletet megnyitván, a halászat szövetkezet megalakításának égető szükségét alapos okokkal indokolta s az értekezlet elnökvé Migazzy Vilmos grófot, jegyzővé pedig dr. Sziklay Jánost ajánlotta, kik a nevezett tisztségekre általános lelkesedéssel megválasztattak.

Landgraf János halászat felügyelő az értekezlet megalakulása után körvonalozta a halászat szövetkezet célját és feladatát, mire Széchenyi Imre gróf a szövetkezetnek miként leendő megalakulását feltegetvén, azt a következő alapokon véli felállíthatónak:

a) a nagyobb birtokosok egyszer és mindenkorra bizonyos összeget adnának, b) a vízi birtokok után holdanként fél kr. évi járulék szedtetnék, c) a bérliki szintén bizonyos, alapszabályszerűleg megállapítandó díjat fizetnének évenként és végül pártoló tagok lennének. A nagybirtokosok részéről meghatalmazásához képest bejelenti az eddig tett ajánlatokat, mely szerint:

Gróf Festetics Tassiló 300 frtot,
Hunyady Imre 250 frtot,
Szóló maga (grf. Széchenyi) 100 frtot,

mely szives ajánlatokat az értekezlet éljenzéssel fogadott. A többi nagybirtokosok képviselői részéről a következő ajánlatok tettek:

A közalapítványi uradalmak részéről 200 frt,
A veszprémmegyei gazdasági egyl. „ 150 frt,
Zichy Livia grófné „ 50 frt,
A tihanyi apátság „ 50 frt,

Az értekezlet Soós Mihály, Nedeczky Jenő, gróf Migazzy Vilmos, Landgraf János, Baán Gáspár, Ambrus Mihály és Papp Sándor hozzá szólásaik után a szövetkezet megalakítását kimondván, az alapszabályok kidolgozására a parti birtokosság részéről választandó bizottságot küld ki, mely az alapszabályok megvitátása után az általa megállapítandó időben és helyre közgyűlést fog egybehívni.

A bizottság elnökvé ifj. Széchenyi Imre gróf, alelnökvé Puthéány Géza báró; tagjaivá: Arvay István, Papp Sándor, Nedeczky Jenő, Fackk Gedő és Csigó Pál Zalamegye, Nagy Károly, Kenessey Miklós, Henel Károly, Tóth Ede és Pöschl Károly Veszprémmegye, Benyák Ottó, Baán Gáspár, Bosnyák Gusztáv, Vázsony

Sándor és Szalay Imre Somogy megye részéről választattak. Délután a bizottság Landgraf János által készített alapszabály tervezet megvitátását kezdte meg.

Pöltz Pál.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

A városi képviselő testület október hó 25-én tartott ülésén tárgyalván az alsó-fokú ipariskola 1881. tanévi költségvetése, a képviselő testület tekintettel arra, hogy az iskola fenntartására a magas kormány részéről anyagi támogatásba nem részesítették, más részt a növendékek hanyag iskolába járása folytán kellő sikert nem lehet felmutatni, s így az iskolára fordított kiadás távolról sem áll arányban a reá fordított költséggel, elhatározta, hogy az ipar-iskolát megszünteti és helyette az iparos tanoncok számára a vasárnapi iskolát lépteti életbe.

Jótékonyág. E napokban Kaiser Józsefné ó nagysága a helybeli nőegyletet 20 forinttal megajándékozta, mely nemes adományért az egylet nevében hálás köszönetet mondok. Nagyon kívánatos volna ha ezen nemes tett utánzása találha, mert a szegények száma annyira növekedett, hogy az egylet alig képes a szegényeknek elegendő segélyt nyújtani, mely reánk nézve néha nagyon kellemetlen. Kiváló tisztelettel maradok öszinte tisztelője Rozenberg Henriette elnök.

Gyászhir. Megyei közéletünk egyik derék harcosa Szalacsy Farkas hunyt el legközelebb tevékenység közt töltött élete legszebb idejében Budapestben, övének szerető karjai között. Rokonszenves, nyílt szívű, egyenes jellemű, munkás férfiú hunyt el benne. — A családi gyászjelentés így szól: „Szalacsy Farkasné szül. Kovács Sebestény Ilona, továbbá Szalacsy Teréz férj. Siráky Edéné családjával, Szalacsy Etelka férj. Bothmer Gusztávné családjával, öz. Kovács Sebestény Endréné szül. Lumniczer Julia, Kovács Sebestény Endre családjával, Kovács Sebestény Julia férj. Madi Kovács Istvánné családjával és Kovács Sebestény Aladár fájdalomtól megtört szívvel jelentik forrón szeretett férjének, felejtetheti jó testvérüknek, veje, illetve jó sógoruknak Szalacsy Farkas urnak, hosszas betegség után folyó évi október hó 27-én hajnali 3 és fél óraker, munkás életének 45-ik és legboldogabb házasságának 15-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei Budapest, József tér 5. szám alatti lakásáról, folyó évi október hó 28-án délután 3 és fél óraker tetették a hely. hitvallás egyház szertartása szerint a kerepesi ut melletti sírkertben a családi sírboltban örök nyugalomra. Budapest, 1884. október hóban. Legyen áldott emléke!”

Körjegyző segéd, a ki több éven keresztül ily minőségben működik, szerény díjazás mellett egy jegyzőnél alkalmazást keres. Körülményeinél fogva az állását azonnal elfoglalhatja. Megkeresések kéretnek Horváth József Német Újvár (Vas megye) címmel küldetni.

Az iparcs ifjak önképző- és betegsegélyező egyesülete által múlt hó 25-én tartott táncmulatság alkalmával felülfizettek: Sipos János, Horváth Miklós, Gramer Géza 1 frt 40 kr., Kovács Károly 60 kr., Heinicz Károly, Nagyfy József, Simon György, Kenyeres József, Weinberger Jakab, Szabó János, N. N., Julház Lajos, Krizmanits Kálmán, Benzec György, Kummer Gyula, Schlezinger Ignác 40 kr., Nagy Györgyné 30 kr. —

Uj postahivatal megyénkben. F. hó 1-én Pölsöke községben kir. postahivatal lépett életbe, mely levél- és 5. kilogramm súlyt meg nem haladó kocsipósta-küldemények felvétele, továbbítása illetve kézbesítésével foglalkozik, összeköttetését Pölsöke és Zala-Szent-Mihály közt berendezett gyalogkúldőnc járat által nyeri és kézbesítő körét Pölsöke község képezi.

Tókaba f. lt. Nagy János szent-kozmadombjai lakosnak 5 éves Rozi és 2 1/2 éves János nevű gyermekei folyó évi október 25-én délután a szomszédos gyermekekhez mentek át játszani. Az után nagy sár lévén, a kerteken át mentek a szomszédba, honnét hazamenet utjuk egy mély tóka mellett vezetett el, melybe a testvérétől elmaradt kis János fiú beleesett és belefullt.

Balatonba halt. Molnár Borbála alsó-őrsi lakos október hó 17-én ladikkal a Balatonon mosott, mosás közben a ladikkal a vízbe esett és örökre elmerült.

Mezőny gazdasági állapota. A tapolezai, novai, alsó-lendvai, perlaki, letenyi, csáktornyai, egerszegi és kanizsai járásokban az őszi gabona vetése kevés kivétellel befejeztetett, a korai vetések általában szépen keltek, fejlődését nagyban elősegítette az eső; a tengeri tőrés általában, az eredmény különböző, átlag azonban jó közép-termetű ad; burgonya közép terméssel fizetett; szüret javában folyik, az eredmény ugy minőségileg, mint mennyiségileg nem kielégítő; az egerek szaporodását az esőzések gátolják, általában azonban még mindig nagymérvű pusztításokat okoznak.

Az „Olvasókör” című szépirodalmi regény-folyóiratból megjelent a 14. füzet, mely a „Gyémánt Király” című történelmi regény folytatását tartalmazza, franciából magyarította Tölgyessy Mihály. Előfizetheti a hó bármely napján. A folyóirat megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési feltételek negyedévre (6 füzet) 1 frt 50 kr., félévre (12 füzet) 3 frt, egész évre (24 füzet) 6 frt. Az előfizetési pénzek a folyóirat szerkesztőjéhez Fülöp Györgyhoz küldendők (Budapest Stáció-utca 31 sz.).

Megjelent a „Gondúzó” szépirodalmi hetilap 6. száma a következő érdekes tartalommal: Székely támad, Székely bánja, történelmi regény P. Szathmáry Károlytól; Izsák, regény, írta Kazár Emil, Sziv és ész, költemény Dura Mátétól; A club, regényes korrajz, írta Mikszáth Kálmán; Palkó vitéz, regény írta Margitay Dezso; A paraszt-gróf fia, társadalmi regény dr. Sziklay Jánosól; Rontó Pál, verses regény írta gróf Gvadányi József 1793-ban; Ki lesz az örökös? Hartmann-Plün regénye, magyarosította Mártonffy Frigyes; Négy év után, rajz írta Novák Gyula. A horiték tartalma: Egy szó nőtlől nőkhöz. — Ház és tűzhely: Hideg mártás halakhoz. — Narancs eréme. — Vegyesek: Alkalmatlan Szentlélek. — Talány előtti. — Nem elég széles. — A dal hatása. — Talányok. —

A közönség köréből.

(Beküldetett.) Egy magyarországi jegyző köszönetlevele. Batterszék (Tolnamegye), 1884. április 29. Tekintetes úr! Az öntől kapott készítményt, a svájci labdacsokat, gyomorhajókban s főleg gyomornyálkásodás ellen mint unicumot, mint a leghatásosabb szert mindenkinek bátran ajánlhatom, mert az én gyomorhajóm az ön készítményének használata által 8 nap alatt teljesen megszűnt. Fogadja leghálásabb köszönetemet. Mészáros János, jegyző. — Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsoai, egy dobozzal 70 krért, a magyarországi gyógyszerárakban kaphatók.

A labdacsook valódiságára nézve ügyelni kell, hogy minden doboz címlapján megvan e a fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása. Főraktár Magyarországi számára Török József gyógyszerárban Budapestten Király-utca 12. sz.

N y i l t t é r .

Köszönetnyilvánítás.

Boldogult nőm október 27-iki temetésénél megjelent nagyszámú közönség azon igen tisztelt tagjai, kiknek az elhunyt áldott emléke, s elvesztése okozta mély fájdalom iránt tanúsított kegyeletes érzelmük s részvétüket személyesen megem köszönhettem, — vegyék a leghálásabb köszönetemet.

Boldogfa, október hó 31-én. Nagy Károly.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

Alapítva 1847. Bécs és Budapest 1861. óta.

Az első, valódi, nyalkoldó Hoff János-féle mell-maláta bombonok kék papírban vannak.

Reményt kelt minden szenvedőnél azon számtalan gyógyjelentés olvasása, melyek a Hoff János-féle maláta-präparatumoknak az egész szervezetre gyakorolt jótékony befolyását hirdetik. Nagy betegségekben valamint gyengeségekben kétségtelen ezen Hoff János-féle maláta-präparatumoknak erősítő és üdítő hatása.

Hoff János-féle maláta-kivonatú s egészség sör egy palack ára 60 kr.	Hoff János-féle koncentrált Maláta-kivonat egy palack 1 frt 12 kr. kis palackban 70 kr.
--	---

Egy millió köszönetlevél

a mell-, és tüdőbajoknak, sorvadás, gyomor-bajok, emésztési gyengeség, vérszegénység és idegbajoknak a Hoff János-féle gyártmányok által eszközölt meggyógyításáról.

Ugyanaz bevezetett 400 kórház- és gyógyintézetbe; a legtöbb európai hatalmasságok udvari szállítója, a világ minden részében 27000 elarusító hely; mindezek a legfőbb bizonyítékai azon bizalomnak, hogy azt betegek és gyengék használják.

Hoff János-féle mell-maláta kivonatú bomb. a 60 kr., 30, 15 és 10 kr. Valódiak csak kék dobozban.	Hoff János-féle maláta-erősítő esokoládé. fél kilo 1. 2.40 kr. II. 1.50 kr. 1/2 kilo 1. 1.30 kr. II. 90 kr.
---	---

Hoff János urnak

a maláta-gyártmányok feltalálója és készítőjének, a legtöbb európai uralkodó udvari szállítójának Bécs, Graben, Bräuner utca 8 sz.

Eger, 1880. november 29. Nőmnek mell- és gyomorbaja az ön Hoff János maláta-kivonatú egészség sörének használata által nagy mértékben megjavult, miért is kérek ismét ugyanaból 11 palackkal postai utánvétellel. Tisztelettel Némethy Elemér s. k. törvényszéki telegkönyvezető Eger.

Kis-Tálva, 1883. február 15. A már elhasznált 33 palack Hoff János-féle maláta-kivonatú egészség sörnek kitűnő hatása volt. Kérek folytatásul postai utánvétellel 11 palackkal. Tisztelettel Dr. Marán János plebános Kis-Tálván Eger mellett.

Hivatalos gyógyjelentés.

Cs. kir. tábori kórház igazgatójától Schlezwigból. A Hoff-féle Maláta-kivonatú egészség sör minden megfigyelt esetben igen szivesen fogadott, tápláló és erősítő hatású italnak bizonyult, főleg al-oltsi szervek gyengeségénél, időszaki hurutokban, nagy nedveszteségeknél és elsoványodásnál. Piz örmay, Dr. Mayer ezredorvos.

Kaphatók: Kaszter Sándor gyógyszerárban, Hubinszky A. és Weisz J. unoka öcsése kereskedésben Zala-Egerszeg. 194. 3-1.

60 magas kitüntetés.

2039 tk. 1884.

ÁRVERÉSI HIRDETÉNY.

Az alsó-lendvai kir. járásbírósg mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szép Ilona férj. Rozsmann Istvánné hosszúfalui lakos végrehajtatónak Madarasz György, Madarasz Miklós és Madarasz Erzse a két utóbbi mint Gó Erzse örökösei, hosszúfalusi lakos végrehajtatás szenvedők elleni 280 frt tőke követelés és járuléki iránti végrehajtatási ügyében az alsó-lendvai kir. járásbírósg területén lévő, Hosszúfalu község határában fekvő, a hosszúfalui 32. sz. t. jkvben A. I. 1-11. és 1. 3-5. sorsz. a felvett ingatlanból 1/2 részben Gó Erzse férj. Madarasz Györgyné nevén álló s az adó alapján 687. frtra becsült ingatlan részekre; a hosszúfalui 416 sz. t. jkvben 1. sorsz. a Madarasz György és neje Gó Erzse nevén álló és az adó alapján 224 frtra becsült ingatlanok, a hosszúfalui 423 sz. t. jkvben 1. 2. sorsz. a felvett ingatlanból Madarasz György és neje Gó Erzse nevén álló s az adó alapján 46 frtra becsült ingatlan részekre; a hosszúfalui 433. sz. t. jkvben 1. sorsz. a felvett ingatlanokból 2/3-ad részben Madarasz György és neje Gó Erzse nevén álló s az adó alapján 75 frtra becsült ingatlan részekre az árverést 687 frtban, 224 frtban, 46 frtban és 75 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelt és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi november 7-ik napján d. e. 10 óraker alulir kir. járásbírósg tkkvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladotni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 68 frt 70 krt, 22 frt 40 krt,

